

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Makai és Szabó-Nagy Ügyvédi Iroda, dr. Makai Dániel ügyvéd által képviselt , a személyesen eljár alperes ellen, tagdíj és egyéb költségek megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2011. július 4. napján meghozott, 29.P.24.354/2010/10. sorszámú ítélete ellen, a felperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és kötelezi az alperest fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 141 000 (Száznegyvenegyezer) forint tőkét, továbbá 15 500 (Tizenötezer-ötszáz) forint után 2008. augusztus 1. napjától, 80 000 (Nyolcvanezer) forint után 2008. december 21. napjától, 15 500 (Tizenötezer-ötszáz) forint után 2009. február 1. napjától, 30 000 (Harmincezer) forint után 2009. március 27. napjától a kifizetés napjáig, a késedelemmel érintett naptári félét megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot, valamint 15 000 (Tizenötezer) forint + áfa első- és másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, külön felhívásra az államnak fizessen meg 8 500 (Nyolcezer-ötszáz) forint kereseti és 8 500 (Nyolcezer-ötszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes a keresetében a Magyar Könyvvizsgálói Kamaráról, a könyvvizsgálói tevékenységről, valamint a könyvvizsgálói közfelügyeletről szóló 2007. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Kkt.) 177. § (1) bekezdés b) pontja, az etikai szabályzat C. 3/b. pont alapján 50 000 forint pénzbírság, az alapszabály 450/A. pontja alapján 60 000 forint eljárási költség, valamint a Kkt. 22. § alapján 31 000 forint tagdíj, továbbá 15 500 forint tagdíj után 2008. augusztus 1., 80 000 forint etikai bírság és költségtérítés után 2008. december 21., 15 500 forint tagdíj után 2009. február 1., 30 000 forint etikai költségtérítés után 2009. március 27. napjától számított, Ptk. 301. § szerinti késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint 2008. május 31. napjával tagsági viszonya és így fizetési kötelezettsége a felperes felé megszűnt. Előadást tett arra, hogy tagsági viszonyának megszüntetésére nyilatkozatot tett, leadta igazolványát, bélyegzőjét, felmondta a felelősségbiztosítását, a 2008. első félévre járó tagdíjat befizette.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította, és megállapította, hogy a le nem rótt 8 500 forint eljárási illetéket az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában a felek egyező előadása alapján tényként megállapította, hogy az alperes 2008. május 30. napján bejelentéssel élt a felperes felé tagsági viszonya megszűnése tárgyában és e bejelentés alapján a tagsági viszony törlése iránti kérelem alapján indult eljárást megszüntette a felperes. A felperes a tagsági viszony törlése iránti eljárásban alperesnek küldött szolgáltatási díj fizetésére felhívó határozat kézbesítését tértivevénnel nem tudta igazolni, ezért az elsőfokú bíróság e tényt a felperes érdekében valónak elfogadni nem tudta. Megállapította az elsőfokú bíróság, hogy a felperes valamennyi jogcímen előterjesztett követelése abból a ténybeli alapból fakad, hogy az alperes 2008. májusában ugyan bejelentette kötelező kamarai tagsági jogviszonya megszüntetését, azonban a tagsági jogviszony törlésére a felperes elutasító határozata miatt nem került sor; ezt követően hozott a felperes olyan további határozatokat, melyek alapján az alperessel szemben követelést támasztott. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a Kkt. 30.§ (1) bekezdés c) pontja értelmében a tagsági viszony a törvény erejénél fogva megszűnik, ha a tag a továbbiakban a Kkt. 11. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek nem felel meg. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a 2008. május 31-i hatállyal benyújtott nyilatkozatával a tagsági jogviszonya megszüntetése körében minden jognyilatkozatot megtett annak érdekében, hogy a tagsági jogviszonya megszűnjön; a kamarai tagság

feltételeként szabott egyéni vállalkozói jogviszonyát, kötelező felelősségbiztosítását is megszüntette, a tagsági viszonyt igazoló tagsági igazolványát leadta. Ennek megfelelően 2008. május 31. napján az alperes a Kkt. 11. § (1) bekezdésében szabályozott feltételek közül kizárólag egyetlen feltételnek (képesítés) felelt meg, az összes többi feltételt saját jognyilatkozatánál fogva igazoltan nem teljesítette. Ez alapján az alperes tagsági jogviszonya 2008. május 31. napjával ipso iure megszűnt. Ezen tényen az elsőfokú bíróság megítélése szerint nem változtat, hogy a felperes az általa lefolytatott hatósági eljárás alapján az alperes tagsági jogviszony törlésére irányuló kérelmét hiánypótlás elmulasztására figyelemmel elutasította. Megjegyezte, hogy a felperes a hiánypótlási felhívás alperes általi átvételét igazolni nem tudta, így az eljárást megszüntető határozat megalapozottságát is kérdésessé tette. Utalt arra, hogy a felperes az ezt követően lefolytatott két fegyelmi eljárást abból a feltételezésből kiindulva folytatta le, hogy az alperes tagsági jogviszonya még fennáll, továbbá annak ismeretében folytatta le, hogy birtokában volt az alperes tagsági viszonyát megszüntető nyilatkozata, az alperes tagsági igazolványa, egyéni vállalkozói jogviszonyt megszüntető nyilatkozata, és mindezen tény tudomása ellenére várta el, hogy az alperes változatlanul eleget tegyen adatszolgáltatási és tagdíj-fizetési kötelezettségének, majd hozta meg a fegyelmi határozatokat, amelyben pénzbírság szankcióval sújtotta, eljárási költség megfizetése mellett. Megállapította, hogy az alperes a fegyelmi döntéseket kézhez vette és jogorvoslati kérelemmel nem támadta, azonban mindennek a kereset elbírálása szempontjából ügydöntő jelentőséget nem tulajdonított. Az elsőfokú bíróság mindebből arra a jogi álláspontra helyezkedett, hogy az alperes tagsági viszonya 2008. május 31. napjával megszűnt, ezáltal a tagsági jogviszonyból fakadó minden jog és kötelezettség is megszűnt, tehát az alperes már nem volt tagja a felperesnek, így fegyelmi eljárás sem volt ellene indítható. Figyelemmel arra, hogy a tagsági viszony megszűnésének nem feltétele a kamara erre irányuló határozata és az alperes megfelelően bizonyította fennállása feltételeinek megszűntét, az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperes 2008. május 31. napját követően kelt határozatai az alperessel szemben joghatás kiváltására nem alkalmasak. Miután alperes nem volt a felperesi kamara tagja, ezért rá nézve kötelezettséget kimondó határozat érvényesen nem születhetett. Mindezek alapján jogalap hiányában a keresetet, mint alaptalant elutasította.

Az első fokú ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet megváltoztatását és keresetének teljes terjedelmében történő helyt adást kért. Hivatkozott a Kkt. 5. § a) pontjára, 30. § (1) és (3) bekezdésére, amelyek alapján megítélése szerint kilépés esetén a felvételi bizottság kérelemre, míg egyéb esetekben hivatalból folytatja le a kamarai hatósági eljárást. Megítélése szerint joggal való visszaélésnek minősülne, ha a kilépni szándékozó és a vonatkozó kamarai hatósági eljárást megindító kérelmező kamarai tagsági viszonya automatikusan megszűnne, figyelemmel arra, hogy nem kíván könyvvizsgálói tevékenységet folytatni, majd a megszűnés megállapítására hivatalból igazgatási szolgáltatási díjfizetés nélkül kerülne sor, továbbá az elsőfokú bíróság álláspontjának elfogadása esetén nem lenne szükség a kamarai tagság megszűnése körében a kilépés megszűnési ok megjelölésére. Kiemelte, hogy a

tagsági viszony megszűnésének megállapítása iránt indított eljárást megszüntette, amelynek következtében az alperes tagsági viszonya, ezáltal tagdíj-fizetési és egyéb a tagsággal összefüggő kötelezettségei is fennálltak, függetlenül attól, hogy ténylegesen végzett-e könyvvizsgálói tevékenységet, igénybe vett-e kamarai szolgáltatást. Hangsúlyozta, hogy a kamarai tagsági viszony megszűnésének megállapítása iránti eljárást megszüntető végzést, a pénzbírságot kiszabó, illetőleg az alperest kizáró fegyelmi bizottsági határozat, valamint az alperes tagsági viszonya megszűnését megállapító kamarai határozat az alperes részére szabályszerűen kézbesítésre került és fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett. Mindezek alapján jogerős kamarai határozat állapítja meg az alperes tagsági viszonya megszűnésének időpontját 2009. február 25. napján, és jogerős kamarai határozatokon alapulnak a kereseti kérelemben érvényesített alperesi fizetési kötelezettségek. Utalt arra, hogy az alperes a kamarán belüli jogorvoslati eljárás lefolytatása után a felvételi bizottság határozatai ellen a Ket. és a Pp. szerint, a fegyelmi bizottság határozatai ellen a Kkt. 178. § (5) bekezdése alapján közigazgatási pert kezdeményezhetett volna. Mindezek alapján ezen kamarai határozatok felülvizsgálata, azok jogszerűségének megkérdőjelezése jelen peres eljárásnak megítélése szerint nem lehet tárgya.

Az alperes érdemi fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján a (3) bekezdésre is figyelemmel, a felek tárgyalás tartása iránti kérelmének hiányában, tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes a Kkt. 4. § (1) bekezdése szerint a kamarai tagok önkormányzattal és nyilvántartott tagsággal rendelkező köztestülete. A Kkt. 4. § (5) bekezdése meghatározza a kamara hatáskörét, eljárási jogosultságait.

Nem vitásan az alperes a felperes tagja volt, és az alperes 2008. május 30. napján nyilatkozatot tett a felperes felé könyvvizsgálói tevékenységének megszüntetéséről, leadta a könyvvizsgálói igazolványát, szárazbélyegzőjét.

A Kkt. 2008. május 30. napján hatályos rendelkezései szerint az 5. § a) pontjában írtaknak megfelelően a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - a kamarába felvétel valamint a kamarai tagság megállapítása ügyében. A 7. § rendelkezett arról, hogy a kamarai hatósági eljárás lefolytatására irányuló kérelmet miként kell előterjeszteni, illetőleg, hogy arra a kamarának hogyan kell lefolytatnia az eljárását. Ennek keretében a 7. § (6) bekezdése kimondta, hogy az eljárás végzéssel megszüntethető, ha a kérelmező a hiánypótlásra való felhívásnak nem tett eleget és az erre megállapított határidő meghosszabbítását sem kérte, illetőleg nyilatkozattételének elmaradása megakadályozta a tényállás tisztázását. A 8. § (1) bekezdés szerint az ügyfél a kamarai hatósági eljárásban hozott első fokú döntés ellen az elnökséghez fellebbezhet, míg az (5) bekezdés alapján az ügyfél a közigazgatási perekre irányadó szabályok szerint az elnökség

határozata ellen keresettel, az elnökség önálló fellebbezéssel megtámadható végzése ellen kérelemmel fordulhat a bírósághoz.

A Kkt. 30. § (1) bekezdése értelmében a kamarai tagság megszűnik a tag kilépésével, a tag fegyelmi eljárás keretében történő kizárásával, ha a tag a 11. §-ban foglalt feltételeknek a továbbiakban már nem felel meg, illetve a tag halálával. A 30. § (3) bekezdése kimondja, hogy a tagsági viszony megszűnésének megállapítása tekintetében a kamara felvételi bizottsága jár el. A 31. § (1) bekezdése szerint a kamarai tagság megszűnését megállapító határozat jogerőre emelkedése napjával a könyvvizsgálót törölni kell a kamarai tagok nyilvántartásából, egyidejűleg vissza kell vonni könyvvizsgálói igazolványát is, valamint a kamarai tagság megszűnéséről és a megszűnés okáról tájékoztatni kell azon államok illetékes hatóságait, amelyekben a könyvvizsgáló jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenység végzésére jogosult. A 31. § (2) bekezdése kimondja, a kamarai tagság megszűnésének (1) bekezdése szerinti határozatban foglalt időponttól kezdődően az érintett természetes személy nem végezhet jogszabályi kötelezettségen alapuló könyvvizsgálói tevékenységet.

A fenti törvényi rendelkezések értelmében az alperes 2008. május 30. napján tett tagsági viszony megszüntetésére irányuló nyilatkozata a Kkt. 30. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kilépés tagsági viszony megszüntetésével azonosítható. Az alperes ezen nyilatkozatának megtételekor hatályos Kkt. 30. § (3) bekezdésének rendelkezése nem tett különbséget abból a tekintetből, hogy a tagsági viszony mily módon szűnne meg, tehát függetlenül a 30. § (1) bekezdésében meghatározott tagsági viszony megszűnésének módjától a (3) bekezdés értelmében, figyelemmel a Kkt. 5. § a) pontjára is, a felperesnek a tagsági viszony megszűnésének megállapítása tekintetében eljárást kellett lefolytatnia a Kkt. fentebb idézett rendelkezéseinek megfelelően. Mindezt alátámasztja a Kkt. 31. § (1) és (2) bekezdésének rendelkezése is, amely a kamarai tagság megszűnését megállapító határozat jogerőre emelkedéséhez fűz további eljárást és jogkövetkezményeket. Nevezetesen azt is, hogy a kamarai tagok nyilvántartásából ekkor kell törölni a könyvvizsgálót. Mindebből következően a nyilvántartásból való törléshez kötődhet a tagsági viszony megszűnésével a tagi kötelezettségek megszűnése is.

Az alperes 2008. május 30. napján a tagsági viszonya megszűnésére tett nyilatkozatakor hatályos Kkt. rendelkezések, törvényi szabályozás alapján a másodfokú bíróság megítélése szerint nem vonható le olyan jogkövetkeztetés, hogy a kilépési szándék felperes tudomására hozásával és a könyvvizsgálói igazolvány és szárazbélyegző felperes adott szervezeténél történő leadásával a tagsági viszony automatikusan megszűnne. A jelen esetben az alperes kívánta megszüntetni könyvvizsgálói tevékenységét és ez által felperesi kamarai tagságát, így ez az akarata a Kkt. 30. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kilépési szándékkal azonosítható. A kilépési szándék következtében tett egyéb, ezzel összefüggő nyilatkozatok, illetőleg tevékenységek ugyanakkor nem értékelhetők azzal, hogy ezek folytán a Kkt. 11. §-ában foglalt törvényi feltételeknek sem tesz eleget a tag, és így már a 30. § (1) bekezdés c) pontja szerinti kamarai tagság megszűnésének oka valósul meg. Miután a Kkt. 30. § (1) bekezdés a) és c) pontja önálló tagsági viszony megszűnési feltétel, így a 30. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megszűnési ok az a)

pont szerinti megszűnési okon túlmenő, a kilépési szándék bejelentésétől függetlenül fennálló törvényi feltételeknek való meg nem felelés esetén értelmezhető kizárólag. Ezért a tagság feltételeinek egyébként megfelelő tag kilépési szándékának bejelentése esetén a kamarai tagság a Kkt. 30. § (1) bekezdés a) pontja alapján szüntethető meg, és így már ebből okszerűen következően a 30. § (1) bekezdés c) pontja szerinti megszűnési ok fel sem merülhet. Ezért a másodfokú bíróság nem osztotta az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontját, hogy az alperes tagsági viszonya a megszüntetésre tett nyilatkozata és az ennek érdekében, vagy ennek következményében tett egyéb cselekményei folytán már 2008. május 31. napjával a törvény erejénél fogva megszűnt. Ilyen megállapítás a bejelentés időpontjában hatályos törvényi rendelkezések alapján megalapozottan nem tehető, a törvényi rendelkezésekből ilyen következtetés nem vonható le. A kilépési szándék bejelentésekor hatályos Kkt. fentiekben idézett rendelkezései alapján a kamarai tagság megszűnésének megállapítására a felperesnek a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit alkalmazva egy eljárást kellett lefolytatnia. Az alperes bejelentése folytán a felperes ezen eljárást megindította és a rendelkezésre álló iratok szerint határozatot is hozott, mely határozata a 2008. szeptember 16. napján kelt 1261-2/2008. számú hatósági eljárást megszüntető határozat. Az ekkor hatályos Kkt. 8. § rendelkezései értelmében az alperes e határozat kézhez vételétől - mely határozat kézhez vétele alperes által igazoltan megtörtént - a határozat ellen fellebbezéssel, illetőleg a fellebbezés folytán eljárásra jogosult elnökség határozata ellen keresettel fordulhatott volna a bírósághoz. A rendelkezésre álló adatok szerint az alperes a részére szabályszerűen kézbesített hatósági eljárást megszüntető határozattal szemben fellebbezést nem terjesztett elő, azaz a Kkt. 8. §-ában foglalt jogorvoslati lehetőséget nem vette igénybe. A jogorvoslati lehetőség igénybevételének hiányában a felperes határozatának a Kkt. 8. § (5) bekezdésében foglalt, bíróság előtti megtámadására lehetőség nem volt. Mindebből következően a jelen eljárásban a bíróságnak törvényi lehetősége már nem volt a felperes e határozatának felülvizsgálatára.

A felperes keresete a hatósági eljárást megszüntető határozatát követően hozott 2008. november 27. napján kelt FB-96/2008., majd a 2009. február 25 napján kelt FB-47/2009. számú határozatán is alapult. E határozatok az alperes részére a rendelkezésre álló iratok szerint kézbesítésre kerültek. Az alperes azonban a rendelkezésre álló adatok alapján tényként megállapíthatóan e határozatokkal szemben a Kkt. 178. § (1) bekezdése szerinti fellebbezéssel nem élt. A Kkt. 178. § (5) bekezdése rendelkezik arról, hogy a fegyelmi határozattal szemben mely esetben, mely határidő alatt van a tagnak bírósághoz fordulási joga. A Kkt. 178. §-ának szabályozásából az is következik, hogy a törvény kifejezetten meghatározza, hogy mely esetben van a bíróságnak hatásköre eljárni a felperes és a tagja közötti, egyébként a felperes hatáskörébe tartozó ügyben, és így a bíróság mikor, milyen eljárás keretében jogosult felülvizsgálni a felperes eljárását.

Miután az alperes nem élt a felperes határozataival szemben a Kkt-ben biztosított jogorvoslati lehetőségével, ennek folytán megszűnt az ugyancsak a Kkt-ben biztosított az alperessel szemben hozott hatósági eljárást megszüntető, továbbá a

pénzbírságra és költségterítésre kötelező határozataok bírósági felülvizsgálatának lehetősége is. Mindebből pedig következik, hogy a jelen eljárásban a bíróságnak nincs törvényi lehetősége felülvizsgálni a felperes 1261-2/2008. az FB-96/2008., valamint az FB-47/2009. számú, a kereset alapját képező határozatait és ez által a felperes ezen határozatok alapját képező eljárását. Ebből az is következik, hogy a felperes ezen határozatai, az abban foglaltak kötötték a jelen bíróságot, az abban foglaltaktól eltérő tényállás megállapítására nem volt lehetőség a jelen eljárásban. Mindezek miatt a jelen eljárásban a tagsági viszony megszűnése tekintetében hozott alperesi határozat irányadó a jelen eljárásra, amelyből következően a jelen eljárásban a bíróságnak arra nincs törvényi lehetősége, hogy attól eltérően állapítsa meg a tagsági viszony megszűnésének időpontját, és erre tekintettel a tagdíj és egyéb fizetési kötelezettségre vonatkozóan eltérő ténymegállapítást tegyen.

A Fővárosi Ítéltábla a korábbi 4.Pkf.26.928/2010/2. sorszámú végzésében már kifejtette, hogy a felperes által a keresetben megjelölt követelése a jelen eljárásban érvényesíthető az alperessel szemben.

Mindezekből következően a felperes által keresetében megjelölt tagdíj, bírság és költségterítés megfizetésére köteles az alperes.

A késedelmi kamatfizetési kötelezettség a Ptk. 301. § (1) bekezdésén alapul.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek folytán az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 256/A. § (6) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében megváltoztatta és az alperest a kereset szerint (50 000 forint pénzbírság, 60 000 forint eljárási költség és 31 000 forint tagdíj, azaz összesen 141 000 forint tőke és az egyes tagdíjak, etikai bírság és költségterítések utáni késedelmi kamat) marasztalta.

A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott, figyelemmel arra, hogy a felperes fellebbezése eredményes, keresete megalapozott volt, ezért az alperes köteles a felperes első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeit megfizetni. A felperes költségeként az ügyvédi díj merült fel, amelyet a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) bekezdés és 4/A. § (1) bekezdés alapján a pertárgyértékre figyelemmel a minimális összegben határozott meg a másodfokú bíróság.

A felperes illetékmentessége folytán le nem rótt kereseti és fellebbezési illeték viselésére is az alperes köteles a Pp. 78. § (1) bekezdés, az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján.

, 2011. december 20.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk. . Molnár Ágnes sk.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné
bíróági ügyintéző